

בקע לב אדום, תצריב צילומי והדפס רשת, 30x30 ס"מ

פתיחה / יום ג' 1.3.2022 / בשעה 19:30

הגלריה להדפס אמנותי
הגלריה העירונית לאמנות, רחובות
טל' 08-9390390

שעות ביקור
ראשון-חמישי 08:00-19:00
שישי 08:00-12:00

"Strands" Shoshanna Givon

"גדילים" שושנה גבעון

Curator
Yael Sonnino-Levy

אוצרת
יעל סונינו-לוי

הדפסיה של שושנה גבעון רבים ומגוונים, הן בנושאים שהיא מעלה והן בטכניקות בהן היא יוצרת, המשלבות תחריטים, הדפסי רשת ועבודה ידנית.

מקבץ העבודות בתערוכה זו וכלל עבודותיה מושפעים מהמטען התרבותי של האמנית, מהמרחב בו הייתה אהבה למלאכות האריגה, הרקמה והצורפות וכן מהמרקם המשפחתי האישי, הדינמי והמורכב. השפה הייחודית בעבודותיה מחוברת לאימה ולבתה: הרקמה ותכשיטי הפיליגראן של אימה וצילומי הדיוקנאות של בתה, הם מקורות ההשראה לעבודותיה, כאשר היא החוליה המקשרת ביניהן.

בתערוכה מוצגים הדפסים של דימויי לב, העוסקים בהיבטים אורגניים-ביולוגיים וצורניים של הגוף והלב, ומסמלים את הקשר בין אם ובת. העיסוק בדימוי זה התחיל בצורת לב שרקמה האמנית, אלא שדווקא חלקה האחורי של הרקמה, בו נראים החוטים באי סדר, נדמו כהקבלה פיזית ורגשית ללב האנושי והיו הבסיס ליצירה. מאוחר יותר יצרה גבעון לב רקום וקרע במרכזו, כביטוי לשיבוש והפרת הסדר. דימויים אלו צולמו והודפסו בטכניקת התצריב צילומי. הסימבוליקה בעבודותיה של גבעון מתקיימת גם בתהליך התפתחות צורת הלב: מאיור רפואי אינפורמטיבי דרך אייקון לבבי ועד להפשטה הבאה לידי ביטוי בכתמים ובטקסטורות.

האורנמנטיקה הניכרת בהדפסיה נובעת ממסורות עתיקות של מלאכת הצורפות, הרקמה ועוד, שיטות עבודה בהן בולטת החזרתיות על אותם מוטיבים. כך מרקמי ההדפסים, כתכים של רקמה וטקסטורות של אריגה, רקועים כפעילות לב חוזרות ונשנות ויוצרים את השפה האישית והקצבית של האמנית.

בתערוכה, מספר לא מבוטל של יצירות מודפסות בשחור לבן כמקובל בקלאסיקה של התחריט. גבעון מיישמת פרקטיקות של תצריב ואקוויטינטה המאפשרות גווני אפור ושחור רבים. את הדפסי הרשת מאפיינים צבעים עזים יותר של אדום, בורדרו וכחול וחלקם מודפסים על גבי טקסטילים אתניים צבעוניים.

השימוש בצילום, אם בתצריב צילומי או בהקרנה על רשתות, מדגיש את נושא החשיפה, האור והצל. ניתן לראות זאת בברור בדימויי בתה על האריגים. אלמנטים רוחניים אופפים את הדיוקן הגדול של מרים, המבליח מתוך מעגלי הרוזטה, דימוי המופיע גם כחלון ויטרז', שהאור העובר דרכו משרה אווירה של מסתורין.

דימויי הלב, האם והבת יחד לצד הברושים הנישאים אל על, ארציים וגם שמימיים, מהווים שתי וערב המחברים כגדילים את שורשיה וענפיה של גבעון לכלל מארג ייחודי ומטביעים את חותמה האמנותי.

גדיל שם עצם - זכר

1. פיה, ציצית, קוצה של פתילי חוטים בשולי בגד, מפה וכדומה.
"גדלים תעשה-לך על ארבע כנפות כסותך"

2. קשוט מעשה תבליט, מעין מקלעת של חוטים, פרחים וכיוצא באלה. "גדלים מעשה שרשרות לכרתת"

3. מוטות המוליקולה הלוליאנית של ה-D.N.A, המתפתלים זה סביב זה ויוצרים מעין סליל.

*מתוך אתר "Oxford languages"

שושנה גבעון ילידת 1950. חיה ויוצרת בכפר רות, בוגרת המדרשה לאמנות (1992), האוניברסיטה העברית (1972). הציגה 5 תערוכות יחיד: בגלריה שיתופית כברי, בית האמנים ת"א ועוד, השתתפה בתערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל, תערוכה בינלאומית Nord Art גרמניה, במוזיאון הוירטואלי MOCA בברוקלין, ביאנלה להדפס Douro בספרד ו"לתפארת" בית בנימיני.

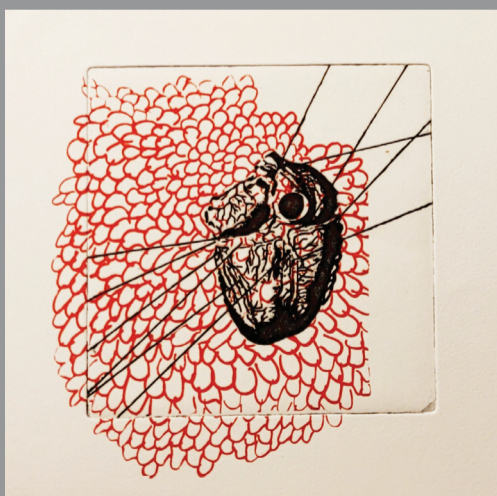
אמנית רב תחומית אשר מרבה לעסוק בהדפס רשת, תחריט, צילום, עיבוד טקסטיל, רקמה וציוה העבודות נעות בין הפיגורטיבי למופשט ומאופיינות במרקמי-משטחים דחוסים מהם מבליחים/נטמעים הדימויים השונים. הנושאים העיקריים בעבודה שלה נעים בין האישי לאוניברסאלי. היא בוחנת את דימוי הגוף השונה בדיוקנאות של בתה זהות וזיכרון בדימויי התכשיטים של אימא, משתמשת במרקמי טקסטיל לדימוי הברוש הישראלי ומנסת אותו, חוקרת את דימוי הלב ובוחנת את פירוקו הפיזי והסימבולי. ההדפס מאפשר עבודה בשכבות ויצירת וריאציות של הדימוי. היא משתמשת בטכניקות מגוונות בתחריט שכוללות את טכניקת התלחיץ המחדדת את תחושת הריק וצריבת הזיכרון. העבודות של גבעון מפגשות בין עולמות שונים של תרבות והן בעלות שפה אסתטית ייחודית.

פיליגראן, תצריב צילומי ואקוויטינטה, 63x20 ס"מ

קמע, אמולסיה צילומית, 30x10 ס"מ

ברוש לבן, הדפס רשת על נייר וציוה, 100x36 ס"מ
משמאל, מקרא 3, הדפס רשת, 30x30 ס"מ

